

Som framgår av rapporten hittades Låssbybåten 1970. Sedan den snabbt förts till Wasavarvet i Stockholm för PEG-konservering återkom den till GAM 1974. Stockbåten återsändes i delar provisoriskt sammanlagda och inspikade i en häck av bräder.

Då båten var förhållandevis väl bevarad och innehöll många intressanta konstruktionsdetaljer beslöt museet att söka restaurera den så att den kunde visas sammanhängande så som den en gång tett sig.

Med hjälp av fondmedel kunde modellsnickare Tage Nilsson anlitas för arbetet som utfördes tillsammans med museets snickare Stig Mittelton och konservator Gunnar Lindman. Arbetet leddes av undertecknad.

Arbetet utfördes i gårdshuset till Forncentrum, Skärgårdsgatan 4 under vintern och våren 1976.

Båten byggdes upp på en kraftig "släde" som anpassades för gaffellyftare med tanke på ramtida förflyttningar. De bevarade delarna passades samman så långt som var möjligt efter gamla brottytor. Trots konserveringen hade en del krympning skett, främst i de massivare partierna i för och akter.

Delarna sammanfogades dels med träpluggar, dels med bultar som doldes inne i virket.

För att ge ett sammanhängand intryck beslöts att rekonstruera de saknade partierna i ek - samma träslag som båten i övrigt. Då båten tydligen bräckts mitt av saknades främst delar av de mellersta relingspartierna, på ena sidan nästan ned till "durken". I ett parti av stäven måste en träkil sättas in för att fylla ut krympningen, då båten annars skulle fått felaktig form. Även i bottnen insattes ett utfyllande stycke.

Det nya virket laserades för att ej avvika störande från båtens egen mörka färg, dock utan att försvåra avgörandet vad som är rekonstruktion.

Sedan rekonstruktionsarbetet avslutats efterbehandlades hela ekipaget med PEG under värmebehandling för att få konserveringsmedlet att tränga in ordentligt. Därefter tvättades ytan ren från överflödig PEG för att trästrukturen skulle framträda väl.

En lång rad intressanta iakttagelser gjordes under arbetet gång. De utspårade klamparna i för- och akter vållade mycket huvudbry, men ingen slutlig lösning på vad de avsetts för framkom. (Ett fynd från Genevesjön i Schweiz kan möjligen ge en förklaring - se FYND 1/87).

Ett litet fyrkantigt hål relingen kan tyda på någon form av utriggare (?) och svaga urtag i relingskanterna kan ha samband med löst liggande tofter. Lagningen av en spricka i det kraftiga akterskeppet är gjord med stor hantverksskicklighet och elegans - något som för övrigt gäller hela båten så långt bundenheten till stockens form tillåtit.

***

Den färdigrestaurerade stockbåten presenterades på Båtmässan i Göteborg i feb 1978, där den f ö var en av två (!) träbåtar. Därefter fördes den till Fartygmuseet vid Lilla Bommen där den sedan ingått i en serie förhistoriska stockbåtar ur GAM:s samlingar.